

Viering Het Veer zondag 24 juni 2018

EN JEZUS SCHREEF IN HET ZAND

Rembrandt 1655

Verwelkoming en verontschuldigen

Aan ieder van jullie welkom in deze slotviering van Het Veer werkjaar, waarin we een jaar lang halt hielden bij krasse uitspraken en wondere ontmoetingen van Jezus van Nazareth.

Het is vandaag het feest van Johannes de Doper, feest van alle Jannemannen en –vrouwen en van de zo velen die in stilte er bij zijn.

Het is de laatste keer dat we in deze ruimte vieren omdat we in september, bij de start van het nieuwe werkjaar, van vieringplek in Bethanië veranderen. Voor ons zeker een moment om hartelijk dank te zeggen voor de gastvrijheid van dit centrum om te mogen vieren op een plaats waar geleefd en gewerkt wordt met en voor kids en jongeren, de weelde van een plek met uitstraling. Dank u Lieve Buysse!

Wij willen mensen verontschuldigen die er vandaag niet kunnen bij zijn:

Wij willen de namen noemen van de Veer-mensen die ons dit jaar ontvallen zijn:
Jules, Jeannie, Anne, ze zijn bij ons en we steken 3 lichtjes aan.

We verwelkomen met plezier nieuwe mensen:

Nu plaatsen we ons onder de hoede van
de NAAM 'IK ZAL ER ZIJN',

als Moeder en Vader, als Zoon en Broeder en als Zusterlijk Geest van leven + en we steken de Paaskaars
aan en zingen:

Openingslied Mensen van vuur zijn wij

Overlopen van de draad van het werkjaar

september 2017 Groeien in Liefde en mee op weg gaan in het spoor van Jezus.

oktober 2017 De bomen zitten vol met Zacheüßen - Randfiguren -

Authentiek geloof zal altijd een pelgrimstocht zijn, een exodus uit rustige wateren steeds opzoek met vallen en opstaan...

november 2017 Het rijk Gods is midden onder U. Verbinding met de "Ander" maakt ons meer mens en medemens in deze wereld.

december 2017 Kerstviering: "Het werd een ander verhaal", het verhaal van Rachel getoetst aan deze tijd.

januari 2018 Laat je raken door "je medemens, ook al is dit een vijand of vreemdeling." Kansen benutten om te bouwen aan een nieuwe samenleving waar iedereen mag zijn wie hij is.

februari 2018 "Onszelf steeds in vraag stellen of we in zijn spoor leven"... Opkomen en strijd tegen verborgen honger, oorlogen, armoede en onrecht in deze wereld.

maart 2018 "Afscheid van Jules", opkijken naar Jules met blijdschap en waardering, voor wie hij was en blijft in onze herinneringen.

maart 2018 Paasviering: "Het leven aanzeggen door te zalven", tochtgenoot zijn voor elkaar.

april 2018 "Geweldloosheid" duidt op een visioen van vrede voor alle mensen.

mei 2018 "Verdwenen tradities en rituelen", ik moet ergens naar toe kunnen met hetgeen me beroert en ten diepste bezighoudt in mijn leven.

Thema van de viering

"De grootste geheimen zitten verstopt in verhalen waarvan we dachten dat we ze allang kenden". Zou het verhaal van de 'overspelige vrouw' van een zekere Johannes ook zo 'n verrassende vertelling kunnen zijn?

Openingsgebed

Als Gij bestaat, bewerk ons dan.

Herschep ons hart en ons verstand

dat wij ontvankelijk worden voor Uw Naam.

Die ons verschenen zijt

in mensenwoorden verstaanbaar.

Zwijg niet in alle talen, verberg Uw Aangezicht niet.

Gij die boven mensen uit genoemd wordt "God"

geroepen "Gij"

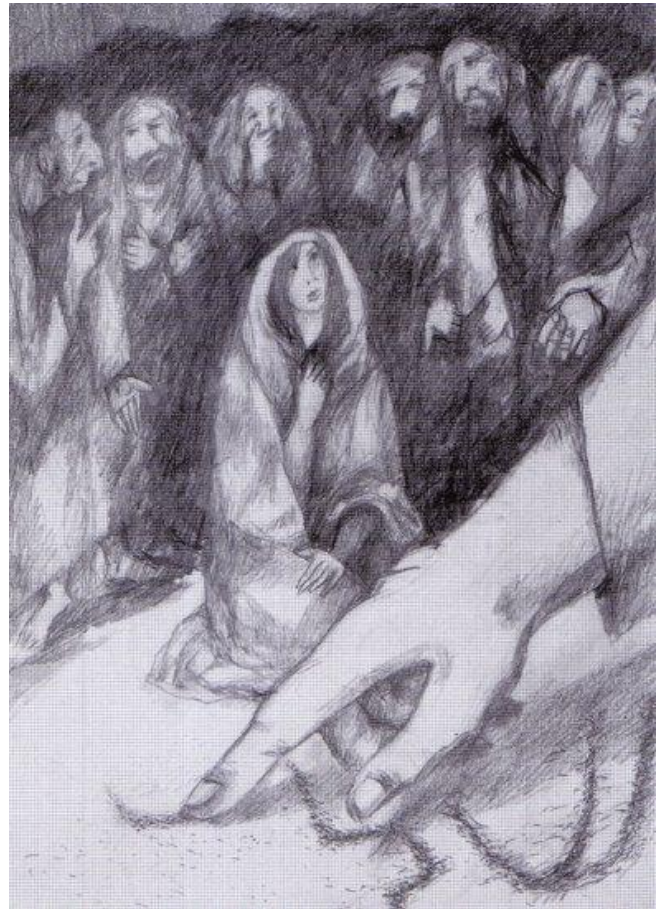
gezegend om Uw Naam "Ik-zal-er-zijn".

Lied Er kan hier wat veranderen, refrein en strofen 4 en 6

Evangelielezing Joh. 8,1-11

De evangelielezing van vandaag willen we graag inleiden met een uitspraak van Roger Schutz, de stichter van de gemeenschap van Taizé, die ooit zei: "Mijn hele leven, al sinds mijn jonge jaren, hoopte ik nooit iemand te zullen veroordelen. Het meest wezenlijke in elke ontmoeting is voor mij altijd geweest om alles van een persoon te begrijpen. Als ik er in slaag om de ander te begrijpen, is dat een feest..." We horen het verhaal over de ontmoeting van Jezus met de overspelige vrouw, en hoe Hij er in slaagt om dat gebeuren voor die vrouw om te buigen van bijna een openbare terechtstelling naar een feest van bevrijding en toekomst –

Jezus vertrekt naar de Olijfberg.
's Morgens vroeg verschijnt hij weer in het heiligdom,-
waar heel de gemeenschap tot hem kwam
en hij, neergezeten, hen onderrichtte.
Maar dan brengen
de schriftgeleerden en de farizeeërs
een vrouw mee, op overspel betrapt;
ze stellen haar op in het midden
en zeggen tot hem:
u geeft onderricht, welnu,
deze vrouw is op heterdaad betrapt
op overspel;
in de Wet heeft Mozes ons geboden
zulke vrouwen te stenigen;
ú dan, wat zegt u?
Dit hebben ze gezegd om hem te beproeven,
zodat ze iets zouden hebben
om hem aan te klagen.
Maar Jezus bukte zich
en is gaan 'schrijven in de aarde'.
Als ze hem vragen blijven stellen
kijkt hij op en zegt hij tot hen:
wie van u zonder zonde is
werpe als eerste een steen naar haar!
Weer heeft hij zich gebukt
en is gaan 'schrijven in de aarde'.
Op het horen hiervan
zijn ze één voor één weggegaan,
te beginnen bij de oudsten;
helemaal alleen werd hij achtergelaten,
met de vrouw
die het middelpunt geweest was.
Jezus kijkt op en zegt tot haar:
vrouw, waar zijn ze?-
heeft niemand je ter dood veroordeeld?
En zij zegt: niemand, heer!
Jezus zegt: ook ik veroordeel je niet;
ga heen,
en zondig van nu af niet meer!

Köder

Duiding en uitwisseling

Woorden - geschreven of gesproken - hebben veel macht: zij kunnen mensen breken en zelfs doden; zij kunnen ook mensen doen opstaan en bevrijden tot nieuw leven. Daarom kunnen wij er best heel behoedzaam mee omgaan, ook en vooral misschien om onszelf te behoeden voor het oordeel van anderen, ooit, over ons eigen falen.

Het evangelieverhaal van vandaag begint met te vertellen dat Jezus naar de Olijfberg ging. Goede luisteraars horen daarin al iets klinken van het begin van het lijdensverhaal van Jezus, dat in de drie

andere evangelies op deze Olijfberg begint, met het verraad door zijn eigen vrienden. Ook in ons verhaal wordt Jezus bedreigd met de dood, dit keer door de zogezegde 'kenners' van Gods Wet en de 'verdelers' van Zijn barmhartigheid. De Schriftgeleerden en Farizeeën die de vrouw voor Jezus brengen, zijn niet allereerst bekommerd om het lot van die vrouw, maar ze willen Jezus klem zetten, om Hem dan te kunnen aanklagen, veroordelen en ter dood brengen.

Zie ze daar staan, die vrouw, in het midden van de gesloten kring, verlamd van schaamte en angst. De man die toch met haar dit overspel pleegde, is in geen velden of wegen te bespeuren. Volgens de Wet van Mozes moet zij gestenigd worden tot de dood er op volgt. Dan komt de vraag aan Jezus: "En u, wat vindt u daarvan..?"

En Jezus buigt zich naar de grond. Zo maakt Hij zich klein en toont zich solidair met de diep vernederde vrouw. Hij maakt een neerdalende beweging, om straks de vrouw weer op te kunnen richten. En waar Jezus op andere plaatsen in de evangelies hard kan uitvallen tegen de Farizeeën, **zegt** Hij hier **niets**, maar schrijft met zijn vinger in het zand. Wàt schrijft Jezus daar..?

Van God zeggen we, dat Hij ooit in de woestijn voluit Zijn Wet op twee stenen tafels heeft geschreven, om ze aan Mozes te geven. Van Jezus weten we alleen dat Hij hier even iets schreef in het zand, een vingerwijzing, een aanwijzen misschien van een richting waarin we voorzichtig met elkaar kunnen omgaan bij elkaars falen en mislukken. Misschien schreef Hij wel zoiets als 'Sjaloom – vrede met jou'... Of was het een vroege paaswens met woorden van barmhartigheid: 'En toch...' Zoals Amnesty International doet: 'Schrijf ze vrij!' Wij weten het niet...

En weer drongen de Schriftgeleerden en Farizeeën aan: "Wat is nu **uw** mening?" En Jezus richt zich op. Hij spreekt geen oordeel uit – niet over de vrouw, niet over de Wet, niet over de zogenaamde 'Wethouders van dienst'. Maar Hij plaatst ieder van hen voor de spiegel, daagt hen uit om de eigen verantwoordelijkheid op te nemen, oog in oog met de vrouw: "Wie van u zonder zonde is, werpe de eerste steen..." En weer buigt hij zich en maakt zich klein, alsof Hij liefst niet ziet wie eerst reageert op deze confrontatie. En zie, dit éne woord van Jezus ontmaskert hen allemaal: ze druipen af, de oudsten eerst. Eén voor één ploffen de stenen in het zand... Het geweld dat zowel Jezus als de vrouw in zijn greep had, wordt door die éne vingerwijzing los gemaakt en geneutraliseerd: waar sta jij zelf tegenover God, die toch het eerste en laatste gezaghebbend Woord is achter Mozes en de Wet?

De kring van de dood-doeners is open gebroken, nu komt de vrouw in beeld. Daar staat ze alléén tegenover Jezus, face à face, van aangezicht tot aangezicht... Nu pas kan ze haar eigen verhaal vertellen en zelf haar verantwoordelijkheid nemen. En we horen met haar het woord van Jezus, dat haar hele leven nieuw zal maken: "Ook Ik veroordeel je niet. Ga heen, en zondig niet meer"...

Niet één keer praat Jezus haar verleden goed, of breekt hij de Wet af. Nergens wordt gezegd dat mensen geen keuzes moeten maken, niet moeten onderscheiden wat goed is en kwaad, om hun leven een juiste richting te geven. Jezus scheidt alleen een klimaat, waarin Hij appèl doet op het diepste verlangen in elke mens - ook in mij en in jou: het verlangen om niet onmiddellijk en onherroepelijk uitgerangeerd te worden bij een misstap; het verlangen ook om ernstig genomen te worden - ook in ons falen; om tenminste onszelf te mogen uitleggen en daarbij niet totaal samen te vallen met onze daden. Het verlangen naar een tweede, een nieuwe kans...

“Ga heen en zondig niet meer”, zegt Jezus. Dat betekent: wijk niet meer af van je levensdoel, probeer weer te leven in vrede met jezelf, met je medemens en met de Liefde van God. Zoek échte toekomst en zoek vrede. Ga maar, durf maar: je bent vrij...

Een streepje muziek (Collectemandje en tafel klaarmaken)

Voorbeden met keervers: Keer U om

Goede God, behoeder van alle mensen, wij bidden u

- **om mildheid**

in ons oordeel over mensen.

Dat wij leren wachten met spreken

en op de eerste plaats leren luisteren.

Dat wij niet aanrekenen wat voorbij is
maar het goede bevestigen.

Dat wij nieuwe kansen durven geven
en blijven geloven dat verandering mogelijk is.

Laat ons bidden

- **om helderheid** bidden wij,

in onze kijk op de wereld.

Dat wij zien waar rechtvaardigheid gebeurt
en solidariteit groeikansen krijgt.

Dat wij kritisch blijven
tegenover hen die geld en macht hebben.

Laat ons bidden

- **om durf**

voor politieke leiders en verantwoordelijken.

Dat zij tegen alle economische en politieke druk in
beleidskeuzes maken die recht doen aan iedereen.

Dat zij blijven kiezen voor vreedzame onderhandelingen.

Laat ons bidden

- **om volgehouden inzet**

dat wij ons engagement voor een betere wereld niet opgeven.

Dat wij open staan en leren van onze verschillen,

dat wij door contact en ontmoeting

in de ‘vreemde’ of de ‘ander’ een medemens zien,

een bondgenoot, op weg naar een

diverse en solidaire samenleving.

Laat ons bidden

Het grote dankgebed Groter dan ons hart

Onze Vader en Vredewens

Vooraleer we het Onze Vader zingen willen wij een Aramees ‘Onze Vader’ overwegen bij wijze van inleiding (bron onbekend, vertaald uit het Aramees door Bram Moerland).

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat me ontroert.
Ik geef u een naam opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel uw licht in mij – maak het nuttig.
Vestig uw Rijk van eenheid nu,
uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los, die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.
Uit u wordt de alwerkzame wil geboren,
de levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Zodra we het Onze Vader gezongen hebben geven we elkaar de vrede.

Vooraleer we het brood delen bidden we samen:

**Dank de Hemel, dank de aarde,
opdat ieder blij aanvaarde
heel de milde overvloed
die het leven juichen doet.
Dank de hand ook die bereid heeft
wat de dis ons heden schenkt.
Eet als iemand die de tijd heeft,
neem met vreugde en bedenk
dat slechts dat ons steunt en schraagt
wat de wijding in zich draagt.**

Brood delen - Muziek

Wijn drinken met een heildronk op mensen en wensen

Slotoverweging

Bernard wil bij het einde van deze viering ter nagedachtenis van Jeannie een vrolijk lied zingen.

Slotlied Geen weg is te lang

Mededelingen

Bronnen

“Kom bevrijden” Kris Gelaude

De Naardense Bijbel

Overwegingen van Paul De Witte en Geert Dedecker

Odette – Lieve - Sandro